

عنوان مقاله:

تحلیل بوردیویی ذوق زیبایی شناختی فردوسی

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 13، شماره 47 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

صبا پژمان فر - دانش آموخته دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

احمد ذاکری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

در این مقاله نظریه ساختارگرایی تکوینی بوردیو به کار گرفته شده است تا میزان تاثیر طبقه اجتماعی و میدان تولید فرهنگی در ذوق و قریحه زیبایی شناختی فردوسی سنجیده شود. اهمیت پرداختن به این موضوع از آنجاست که سهم ویژگی های فردی فردوسی در منظوم کردن شاهنامه را بسنجیم. بنابراین بعد از تعریف و تحدید کلی نظریه بوردیو، در بخشی از این پژوهش به شناخت طبقه اجتماعی فردوسی پرداخته ایم و از آنجاکه فردوسی از طبقه دهقانان بوده و این طبقه ریشه در ایران دوره ساسانی داشته، طبقه دهقان را به طور کامل بررسی کرده ایم. در بخش دیگری ویژگی های میدان فرهنگی ایران قرن چهار و پنج را بررسی کرده ایم. بر اساس بررسی های صورت گرفته و با روش توصیفی تحلیلی (کتابخانه ای) این نتیجه به دست آمد که قسمتی از ذوق زیبایی شناختی فردوسی به علت طبقه اجتماعی اوست و طبقه دهقان وی را در فراگیری آموزه هایی توانمند کرده است که در ذوق و قریحه او تاثیرگذار است. همچنین نقش عادت واره - های او در میدان فرهنگی زمان مورد بحث، او را به سمت آموزه های ادبی و علمی ایران که نقش در هویت ایرانی دارد می کشاند و بنابراین کنشی (استراتژی) در پیش می گیرد که همانا سرایش شاهنامه است.

کلمات کلیدی:

ذوق زیبایی شناختی، طبقه اجتماعی، میدان فرهنگی، فردوسی، بوردیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1225257>

